COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 24 martie 2009

privind măsurile C 52/07 (ex NN 64/07) adoptate de Spania în favoarea Planului de sprijinire a sectorului textil și de îmbrăcăminte

[notificată cu numărul C(2009) 2017]

(Numai textul în limba spaniolă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/553/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior [1] și ținând seama de observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) La 5 iulie 2006, Comisia a primit o reclamație cu privire la un program pe care Spania l-a instituit pentru a sprijini industria textilă (*Plan de Apoyo al sector textil y de la confección,* denumit în continuare „Plan privind industria textilă").

(2) Comisia a solicitat autorităților spaniole, prin scrisoarea din 1 august 2006, să furnizeze toate informațiile necesare referitoare la planul privind industria textilă menționat anterior, iar Spania a răspuns prin scrisoarea din 29 septembrie 2006, a cărei primire a fost înregistrată la 2 octombrie 2006.

(3) La 13 noiembrie 2007, Comisia a inițiat procedura oficială de investigație. După publicarea acesteia, Comisia a primit, la 22 februarie 2008, respectiv la 9 aprilie 2008, observații de la două părți interesate, care au dorit să își păstreze anonimatul. Prin scrisoarea din 18 aprilie 2008, Comisia a solicitat clarificări, la care autoritățile spaniole au răspuns prin scrisoarea din data de 30 mai 2008. La 6 mai 2008, Comisia a transmis observațiile părților interesate autorităților spaniole, care au răspuns prin scrisoarea din 12 iunie 2008.

(4) La 11 septembrie 2008, a avut loc o reuniune între diverșii miniștri spanioli și Comisie. Autoritățile spaniole au furnizat informații suplimentare prin scrisoarea din 17 septembrie 2008.

(5) La 3 octombrie 2008 și 19 februarie 2009, Comisia a solicitat prin e-mail informații suplimentare, iar autoritățile spaniole au răspuns la 21 octombrie 2008 și 20 februarie 2009.

2. DESCRIEREA BENEFICIARULUI ȘI A MĂSURILOR DE AJUTOR

2.1. Obiectivele planului spaniol privind industria textilă

(6) Obiectivul planului privind industria textilă este acela de a ajuta întreprinderile din sectorul textil să se adapteze la liberalizarea totală a comerțului cu produse textile și de a le stimula competitivitatea, menținând, în același timp, cât mai multe întreprinderi și locuri de muncă în acest sector. De asemenea, planul a fost conceput astfel încât să compenseze consecințele negative pe care liberalizarea comerțului cu produse textile și de îmbrăcăminte le are asupra lucrătorilor și a anumitor domenii de activitate în ansamblu.

(7) Planul cuprindea măsuri directe de sprijinire a întreprinderilor în domeniile cercetării tehnice, proiectelor inovatoare și promovării exporturilor. Alte măsuri vizau în mod special aspecte legate de formare și recrutare, de aceste măsuri profitând, în mod indirect, întreprinderile, și contribuiau la promovarea reindustrializării regiunilor afectate de delocalizarea întreprinderilor din acest sector.

[1] JO C 239, 11.10.2007, p. 12.

2.2. **Beneficiarii**

(8) Planul privind industria textilă se aplica tuturor întreprinderilor din sectorul textil și de îmbrăcăminte ale căror activități industriale erau afectate de contracte colective generale în sectorul textil și de îmbrăcăminte sau care făceau obiectul titlurilor 17, 18.1 și 2 din Clasificarea activităților din economia națională (CAEN). Conform informațiilor furnizate de autoritățile spaniole, în 2001 existau 15 438 de întreprinderi cu 211 831 de lucrători în acest sector; în 2007, aceste cifre au scăzut, înregistrându-se 11 554 de întreprinderi, respectiv 140 541 de lucrători, iar în 2008 numărul lucrătorilor se ridica doar la 127 354. Aceasta corespunde unei scăderi de 25 % a numărului de întreprinderi între 2001 și 2007 ca urmare a globalizării acestui sector.

(9) Sectorul textil și de îmbrăcăminte spaniol este format în proporție de 75 % din întreprinderi cu mai puțin de 10 lucrători, iar 35 % din întreprinderi au 1 sau 2 angajați.

2.3. **Măsurile**

(10) Măsurile în legătură cu care Comisia a inițiat procedura oficială de investigație sunt următoarele:

1. *Program de promovare a cercetării tehnice în sectorul textil și de îmbrăcăminte*

(11) Obiectivul acestei măsuri specifice era promovarea proiectelor de dezvoltare industrială și tehnologică menite să consolideze capacitatea tehnologică a întreprinderilor și să stimuleze cooperarea în domeniul cercetării și al dezvoltării între întreprinderile din sectorul textil și de îmbrăcăminte și alte organisme active în domeniul cercetării, precum și diseminarea rezultatelor.

(12) Proiectele eligibile pentru această măsură de ajutor erau proiectele de cercetare și dezvoltare, investițiile în active corporale sau necorporale, exclusiv pentru întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), în vederea integrării tehnologiilor avansate în procesele lor de producție, precum și proiectele de diseminare a rezultatelor activităților de cercetare și dezvoltare și proiectele privind încheierea și dezvoltarea de acorduri de cooperare între întreprinderi.

(13) Conform autorităților spaniole, acest program se baza pe schema de ajutoare N 415/2004, deja aprobată [1]. Programul viza promovarea cercetării tehnice în sectorul textil și de îmbrăcăminte. Între 2005 și 2007, bugetul alocat acestuia a fost de 12,5 milioane EUR sub formă de subvenții și 51 de milioane EUR sub formă de împrumuturi fără dobândă, rambursabile în 12 ani, care includeau o perioadă de grație de 2 ani.

2. *Program de reindustrializare a zonelor afectate de schimbările structurale din sectorul textil*

(14) Această măsură viza sprijinirea reindustrializării zonelor afectate de schimbări structurale. Erau eligibile următoarele proiecte:

(a) investițiile în infrastructurile tehnice și industriale;

(b) crearea de noi activități industriale;

(c) parteneriate tehnologice între întreprinderi inovatoare sub formă, de exemplu, de parcuri științifice și tehnologice, centre de inovare și tehnologie, centre europene de inovare și tehnologie, agenții de dezvoltare, organisme de transfer tehnologic;

(d) eforturile depuse de diverse întreprinderi în vederea dinamizării economiei locale;

(e) dezvoltarea întreprinderilor din sectoare bine stabilite care au integrat procese tehnologice;

(f) crearea și extinderea sectoarelor emergente.

(15) Între 2006 și 2008, s-au acordat fonduri în valoare de 11,1 milioane EUR sub formă de subvenții și în valoare de 155,2 milioane EUR sub formă de împrumuturi fără dobândă pe 15 ani, cu o perioadă de grație de 5 ani. Autoritățile spaniole au indicat că această măsură se baza pe schema N 101/2005, deja aprobată [2].

3. *Împrumuturi speciale acordate de Empresa Nacional de Innovación S.A. (ENISA)* [3] *pentru modernizarea IMM-urilor*

(16) Această măsură prevedea împrumuturi preferențiale, echivalente contribuției de capital, pentru promovarea modernizării produselor, proceselor și gestionării IMM-urilor, precum și crearea de noi întreprinderi tehnologice în zonele afectate de schimbări structurale. Erau eligibile IMM-urile solvabile din punct de vedere economic și financiar, excluzându-se întreprinderile mari și întreprinderile aflate în dificultate. ENISA a acordat proiectelor selecționate o subvenție la dobândă de 0,5 %. Rata fixă a dobânzii era rata Euribor pe 1 an majorată cu 0,25 puncte procentuale pentru împrumuturi rambursabile în termen de 4-8 ani și cu o perioadă de grație de 2-6 ani. Subvenția maximă pe întreprindere era de 30 000 EUR.

[1] Decizia Comisiei C(2004) 4709 din 1 decembrie 2004 privind măsurile N 415/2004: Promovarea cercetării tehnice în sectorul textil (2005-2007) (JO C 72, 24.3.2006, p. 2).

[2] Decizia Comisiei C(2005) 1532 din 18 mai 2005, ajutor pentru reindustrializare (JO C 235, 23.9.2005, p. 3).

[3] ENISA este o întreprindere publică legată de Ministerul de industrie, turism și comerț prin intermediul Direcției generale de politică în materie de IMM-uri.

(17) Acestei măsuri i s-a alocat un buget de 4,07 milioane EUR între 2006 și 2008. Se intenționa ca elementul de ajutor (o subvenție a dobânzii de 50 de puncte de bază) să fie inferior pragului de 200 000 EUR [1].

4. *Împrumuturi cu dobânzi preferențiale acordate de ICO*

(18) În cadrul acestei măsuri, întreprinderile beneficiau de împrumuturi cu dobânzi preferențiale pentru investiții inovatoare productive. Aceste împrumuturi se bazau pe un acord între Ministerul de industrie, turism și comerț și, din 5 septembrie 2006, organismul financiar public *Instituto de Crédito Oficial* (ICO). ICO a acționat ca intermediar între băncile comerciale implicate, în timp ce Ministerul de industrie, turism și comerț finanța ratele preferențiale. Condițiile de finanțare erau următoarele:

(a) până la 70 % din investiție, fără TVA, limitat la pragurile fixate de UE în materie de ajutoare de stat;

(b) investiții limitate la noi active;

(c) investiția trebuia să fie realizată în termen de doi ani de la semnarea operațiunii (trei ani în circumstanțe excepționale, sub rezerva unei cereri motivate adresate ICO);

(d) beneficiarul putea alege între o perioadă de rambursare de cinci ani fără perioadă de grație, perioadă de rambursare de șapte ani cu o perioadă de grație de doi ani sau o perioadă de rambursare de zece ani cu o perioadă de grație de doi ani;

(e) instituția de credit putea alege între o rată a dobânzii echivalentă ratei Euribor pe 6 ani majorată cu 0,75 % sau ratei Euribor pe 6 luni majorată cu 0,50 % în cazul în care operațiunea era garantată de o societate de garantare mutuală. Instituția de credit nu putea primi comisioane, iar rambursarea anticipată se penaliza cu 1 % în caz de rată fixă a dobânzii. Operațiunea a fost realizată de băncile și casele de economii participante;

(f) întreprinderea care constituia beneficiarul final plătea o rată a dobânzii echivalentă Euribor minus 0,5 %;

(g) pentru a facilita primirea de garanții de către întreprinderi, 67 % din costurile de garanție acordate de schemele regionale de garantare mutuală erau refinanțate de CERSA (*Compañía Española de Reafianzamiento S.A.* – Compania spaniolă de refinanțare).

(h) Ministerul de industrie, turism și comerț acorda o rată anuală a dobânzii de 1,25 % în general și de până la 1 % în cazul în care creditul era garantat de o societate de garantare mutuală.

Erau excluse de la această măsură întreprinderile sau grupurile de întreprinderi a căror activitate principală se baza pe distribuție. Bugetul prevăzut pentru această măsură era de 450 de milioane EUR.

5. *Promovarea exporturilor de produse spaniole (ICEX)*

(19) Institutul Spaniol de Comerț Exterior (*Instituto Español de Comercio Exterior* - ICEX) a pus în aplicare câteva măsuri de ajutor în cadrul planului privind industria textilă:

(a) crearea de infrastructuri de informare, de exemplu portaluri web;

(b) servicii oferite companiilor în vederea participării colective a acestora la târguri de comerț;

(c) consiliere privind potențialul de export al întreprinderilor care nu importaseră până atunci.

(20) Aceste măsuri au fost puse în aplicare în cadrul diverselor inițiative precum planul general pentru sectorul modei („*Plan Global de la Moda*"), planul pentru habitat („*Plan Hábitat de España*"), standuri oficiale, planuri sectoriale, consorții de export, proiecte pentru crearea de întreprinderi în străinătate, programe de promovare a mărcilor spaniole, programe de inițiere în promovarea comerțului extern („*Planes de iniciación a la promoción exterior*", PIPE), asistență pentru participarea la târguri, reuniuni ale reprezentanților, delegații comerciale, forumuri de investiții și cooperare între întreprinderi, crearea de baze de date cu operatorii și actualizarea acestora, precum și campanii de comunicare și de publicitate.

6. *Formare continuă*

(21) Scopul acestei măsuri era formarea lucrătorilor din sectorul spaniol de produse textile și îmbrăcăminte pentru a îmbunătăți nivelul lor de calificare și, în același timp, pentru a spori competitivitatea din sector și pentru a ține pasul cu modernizarea.

(22) Conform legislației naționale spaniole [2], întreprinderile puteau folosi, pentru a finanța parțial programele specifice de formare pe care le organizau, o parte din contribuțiile plătite în anul precedent la Fondul general de asigurări sociale (*Tesorería Central de la Seguridad Social*) pentru programe specifice de formare, prin deducerea acestora din contribuțiile obișnuite la asigurările sociale. Pentru sectorul produselor textile și de îmbrăcăminte, au fost majorate anumite procentaje:

[1] În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* (JO L 379, 28.12.2006, p. 5).

[2] Decretul regal nr. 395/2007 din 23 martie 2007, Ordinul TAS nr. 2307/2007 din 27 iulie 2007 și Legea nr. 51/2007 din 26 decembrie 2007.

— pentru întreprinderile cu 1 sau 2 angajați: 100 % din contribuții sau 420 EUR (420 EUR în cadrul măsurii generale);

— pentru întreprinderile cu 3-5 angajați: 100 % din contribuții sau 600 EUR (420 EUR în cadrul măsurii generale);

— pentru întreprinderile cu 6-9 angajați: 100 % din contribuții sau 720 EUR (în cadrul măsurii generale, singura condiție era 100 % din contribuții);

— pentru întreprinderile cu 10-49 de angajați: 100 % din contribuții (în loc de 75 %);

— pentru întreprinderile cu 50-249 de angajați: 80 % din contribuții (în loc de 60 %);

— pentru întreprinderile cu cel puțin 250 de angajați: 60 % din contribuții (în loc de 50 %).

(23) În plus, întreprinderile beneficiau de un credit suplimentar de 5 % pentru a compensa orele de lucru pierdute pe timpul formării.

(24) Pentru a beneficia de aceste măsuri, întreprinderile trebuiau să prezinte serviciului național de ocupare a forței de muncă (*Servicio Nacional de Empleo Estatal*) un plan de reciclare profesională care să conțină informații legate de schimbarea procesului de producție, de introducerea unei noi structuri de organizare, de formare pentru folosirea de utilaje noi și de reconversia profesională a lucrătorilor concediați. Într-un document separat, întreprinderile trebuiau să menționeze obiective privind productivitatea și menținerea locurilor de muncă, precum și valoarea investițiilor și a contribuțiilor proprii. În plus, acest plan de reciclare profesională trebuia aprobat de către comisia mixtă din cadrul sectorului, compusă din reprezentanți ai mediului de afaceri (50 %) și din reprezentanți ai sindicatelor din sectorul textil (50 %).

7. *Menținerea locurilor de muncă pentru lucrătorii în vârstă*

(25) Conform legislației generale din Spania, o întreprindere care angajează un lucrător cu vârsta mai mare de 60 de ani are dreptul la o reducere cu 50 % a contribuțiilor la asigurările sociale. În cadrul planului privind industria textilă, această limită de vârstă a scăzut, ajungând la 55 de ani pentru lucrătorii cu contracte pe durată nedeterminată care au lucrat cel puțin cinci ani într-o întreprindere.

8. *Exceptare de la obligația de constituire de garanții pentru plățile restante la sistemul de asigurări sociale*

(26) În conformitate cu legislația generală din Spania în materie de securitate socială [articolul 33 alineatul (4) din Decretul regal nr. 1415/2004 din 11 iunie 2004], datoriile la asigurările sociale pot fi amânate și plătite eșalonat în anumite condiții, printre care se numără și constituirea de garanții pentru acoperirea acestor datorii. Cu toate acestea, normele de punere în aplicare ([1]) permit autorităților spaniole să autorizeze, în „situații excepționale", o exceptare de la obligația de constituire de garanții pentru datoriile la asigurările sociale.

2.4. **Temeiul juridic al schemei**

(27) Temeiul juridic al *măsurii 1* (considerentele 10-13) este Ordinul ITC/217/2005 din 4 februarie 2005 ([2]), care are la bază Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoare de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii ([3]).

(28) *Măsura 2* (considerentele 14 și 15) avea la bază măsurile de ajutor N 101/2005, aprobată prin Decizia C(2005) 1523 a Comisiei (a se vedea considerentul 15) și XR/70/2007, din cadrul schemei de ajutoare pentru investiții regionale ([4]).

(29) Temeiul juridic al *măsurii 3* (considerentele 16 și 17) este Legea nr. 30/2005 din 29 decembrie 2005 ([5]).

(30) Temeiul juridic al *măsurii 4* (considerentul 18) este cea de a 71-a dispoziție suplimentară din legea nr. 30/2005 – Acțiunea Institutului Oficial de credite (*Instituto de Crédito Oficial*) în ceea ce privește împrumuturile destinate întreprinderilor din sectorul textil, din sectorul încălțămintei, al mobilei și al jucăriilor.

(31) *Măsura 5* (considerentele 19 și 20) se baza pe articolul 14 alineatul (1) litera (d) și pe articolul 17 articolul 3 litera (m) din Legea nr. 38/2003 din 17 noiembrie 2003.

(32) *Măsura 6* (considerentele 21-24) are la bază Decretul regal 1046/2003 din 1 august 2003 și Ordinul TAS/500/2004 din 13 februarie 2004.

(33) Dispoziția generală aplicabilă *măsurii 7* (considerentul 25) figurează în Decretul-lege regal nr. 5/2006 din 9 iunie 2006.

(34) *Măsura 8* (considerentul 26) este în conformitate cu articolul 33 alineatul (4) din Decretul regal nr. 1415/2004 din 11 iunie 2004.

2.5. **Durata schemei**

(35) Se pare că planul privind industria textilă a fost lansat în iunie 2006 și aplicat până la 31 decembrie 2008. Potrivit informațiilor oferite de autoritățile spaniole la 17 septembrie 2008, nu se are în vedere prelungirea perioadei de aplicare [fapt menționat și la articolul I.2 din acest plan]. Cu toate acestea, *măsura 1* s-a aplicat din 2005 până în 2007.

([1]) Articolul 33 alineatul (4) litera (d) din Decretul regal nr. 1415/2004 din 11 iunie 2004.
([2]) Jurnalul Oficial al Spaniei [*Boletín Oficial del Estado (B.O.E.)*] din 9 februarie 2005.
([3]) JO L 10, 13.1.2001, p. 33.
([4]) JO C 169, 21.7.2007, p. 18.
([5]) Bugetul de stat general, a 27-a dispoziție suplimentară.

3. MOTIVELE CARE AU STAT LA BAZA INIȚIERII PROCEDURII

(36) În decizia sa din 13 noiembrie 2007 de inițiere a procedurii oficiale de investigare („decizia de inițiere a procedurii"), Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la compatibilitatea măsurilor cu piața comună și a evocat un eventual cumul nejustificat de măsuri diferite în cadrul planului privind industria textilă.

(a) În ceea ce privește *măsura 1*, schema N 415/2004 s-a aplicat numai până în 2007, în timp ce planul privind industria textilă s-a aplicat până în 2008. Autoritățile spaniole trebuiau să ofere explicații cu privire la modul în care măsurile de ajutor propuse pentru cercetare tehnică respectau condițiile menționate în schema N 415/2004.

(b) În ceea ce privește *măsura 2*, Comisia își exprima îndoiala cu privire la compatibilitatea măsurii cu condițiile stabilite în regulamentul comunitar de exceptare pe categorii pentru ajutoarele regionale ([1]).

(c) În ceea ce privește *măsura 3*, Comisia nu putea stabili clar modul în care autoritățile spaniole urmau să respecte regulamentul *de minimis*.

(d) Comisia era preocupată de faptul că *măsura 4 de minimis* ar putea fi nejustificat cumulată cu alte tipuri de ajutor bazate pe aceleași costuri eligibile.

(e) În ceea ce privește *măsura 5*, informațiile furnizate de autoritățile spaniole erau insuficiente pentru a evalua compatibilitatea măsurii cu regulamentul Comisiei de exceptare pe categorii pentru întreprinderile mici și mijlocii ([2]).

(f) Temeiul juridic pentru *măsurile 6 și 7* nu a fost comunicat.

(g) În ceea ce privește *măsura 8*, Comisia nu putea stabili cu exactitate dacă măsura era discriminatorie și dacă aceasta trebuia să facă obiectul unei notificări prealabile din partea Comisiei.

4. OBSERVAȚII DIN PARTEA SPANIEI

(37) Autoritățile spaniole au susținut că decizia de inițiere a procedurii este în contradicție cu jurisprudența consacrată în cauza *Italgrani II* ([3]).

Măsura 1

(38) Autoritățile spaniole au afirmat că, pe lângă temeiul juridic constituit de N 415/2004, o schemă în favoarea întreprinderilor mari, care a expirat la 31 decembrie 2007 și care fusese menționată în corespondența anterioară, se aplica și schema XS 50/2005 ([4]) pentru IMM-uri, aprobată deja, care a expirat la 30 iunie 2007.

(39) Sumele plătite efectiv au fost de 14,24 milioane EUR sub formă de subvenții și 36,72 milioane EUR sub formă de împrumuturi fără dobândă, rambursabile în 12 ani. La 21 octombrie 2008, autoritățile spaniole au confirmat faptul că măsura respecta condițiile stabilite în cadrul schemei, afirmând că schema N 415/2004 nu fusese și nici nu avea să fie aplicată după 31 decembrie 2007 și că schema XS 50/2005 nu fusese și nici nu avea să fie aplicată după 30 iunie 2008.

Măsura 2

(40) Autoritățile spaniole au precizat că schema N 101/2005 a expirat odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1628/2006 ([5]). Ulterior, autoritățile spaniole au notificat schema N 430/2006, care a fost retrasă la 26 ianuarie 2007. De atunci, potrivit informațiilor transmise de autoritățile spaniole la 30 mai 2008, măsurile se bazau pe XR/70/2007 ([6]). În temeiul articolului 4 din Ordinul ITC/1014/2005 și a articolului 4 din Ordinul ITC/3098/2006, astfel cum a fost modificat prin articolul 3 din Ordinul ITC/643/2007, industria fibrelor sintetice nu era eligibilă pentru schemele N 101/2005 și XR/70/2007.

(41) Autoritățile spaniole au confirmat, de asemenea, că măsura ar putea fi considerată investiție inițială, în conformitate cu Ordinul ministerial ITC/643/2007 din 2 octombrie 2007 de modificare a Ordinului ITC/3098/2006 ([7]). Descrierea beneficiarilor menționați la articolul 4 din Ordinul ministerial ITC/643/2007 corespundea definiției investiției inițiale în sensul Orientărilor generale privind ajutoarele de stat cu finalitate regională ([8]) și a Regulamentului (CE) nr. 1628/2006.

(42) Sumele plătite au fost de 10,97 milioane EUR sub formă de subvenții și 150,8 milioane EUR sub formă de împrumuturi rambursabile.

([1]) JO L 302, 1.11.2006, p. 29.
([2]) Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutorului de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii (JO L 10, 13.1.2001, p. 33).
([3]) Hotărârea din 5 octombrie 1992, Italia/Comisia (*Italgrani II*), C-47/91, Rec., p. I-4635.
([4]) XS 50/2005 Programul de promovare a cercetării tehnice pentru sectorul textil și de îmbrăcăminte (JO C 19, 26.1.2006, p. 3).
([5]) Regulamentul (CE) nr. 1628/2006 al Comisiei din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor naționale pentru investițiile regionale (JO L 302, 1.11.2006, p. 29).
([6]) JO C 169, 21.7.2007, p. 18.
([7]) BOE din 10.10.2006.
([8]) Orientările generale privind ajutoarele de stat cu finalitate regională pentru perioada 2007-2013 (JO C 54, 4.3.2006, p. 13).

Măsura 3

(43) Autoritățile spaniole au confirmat faptul că beneficiarii erau exclusiv IMM-uri. Suma maximă a ajutorului, estimată la 30 000 EUR pentru fiecare întreprindere, fusese calculată pe baza unui împrumut maxim de 1 000 000 EUR. Între 1 ianuarie 2006 și 13 ianuarie 2008, zece întreprinderi au beneficiat de această măsură, în timp ce 23 de întreprinderi care au solicitat ajutor au primit refuz. Subvenția la dobândă de 0,5 puncte procentuale nu a fost acordată.

(44) La 30 mai 2008 și în cadrul reuniunii din 11 septembrie 2008, autoritățile spaniole au subliniat faptul că finanțările au fost acordate în condiții normale de piață, dar că întreprinderile mari și întreprinderile aflate în dificultate au fost excluse. Autoritățile spaniole au confirmat acest lucru în scris, prin scrisoarea din 21 octombrie 2008 și s-au angajat să nu aplice această măsură până la expirarea planului privind industria textilă.

Măsura 4

(45) Temeiul juridic al acestei măsuri era regulamentul *de minimis*. Valoarea maximă a împrumutului pentru fiecare beneficiar a fost stabilită la 2,3 milioane EUR. Pragurile *de minimis* au fost respectate întotdeauna. Aceste sume nu puteau fi cumulate cu alte ajutoare dacă acest cumul însemna depășirea pragului *de minimis* autorizat. Prin urmare, toți beneficiarii trebuiau să completeze un formular de declarație anuală. În fiecare an, ICO ținea registre privind măsura, care erau trimise instituțiilor de creditare cu care colabora.

(46) Până în septembrie 2008, din suma prevăzută de 450 de milioane EUR au fost plătite 54,79 milioane EUR. Suma maximă pentru împrumuturi a fost de 2,3 milioane EUR. Ratele dobânzilor s-au situat între 4,94 % și 5,59 % după ce rata de referință europeană pentru Spania a fost stabilită la 5,19 %. Autoritățile spaniole au confirmat faptul că aplicaseră noua comunicare privind stabilirea ratelor de referință începând din 1 iulie 2008 [1]. Potrivit autorităților spaniole, organismele financiare participante au stabilit marja care a fost adăugată la rata de referință. În plus, ICO a oferit acestor organisme informații privind marjele medii aplicate în Spania pe baza datelor furnizate de Banca Centrală a Spaniei.

(47) La 21 octombrie 2008, autoritățile spaniole au trimis o prezentare privind ajutoarele *de minimis* acordate în 2006, 2007 și 2008, împreună cu declarațiile aferente. Acestea s-au angajat ca în viitor să respecte regulamentul *de minimis*.

Măsura 5

(48) Măsurile în cauză erau măsuri generale, pentru toate sectoarele. Activitățile subvenționate erau asemănătoare celor menționate la articolul 5 din regulamentul privind IMM-urile. Estimarea valorii ajutorului era foarte dificilă, deoarece sistemul se aplica în mod intermitent, indirect și neclar.

(49) Au fost vărsate fonduri în valoare de 7,5 milioane EUR între 2006 și 2008. Autoritățile spaniole au subliniat că această măsură, de care au beneficiat, de asemenea, întreprinderile mari, intră sub incidența regulamentului *de minimis*.

(50) În ceea ce privește aplicarea regulamentului *de minimis*, autoritățile spaniole au explicat că ICEX a solicitat fiecărui beneficiar o declarație cu privire la ajutorul primit pe baza cheltuielilor eligibile în temeiul articolului 14 alineatul (1) litera (d) din Legea nr. 38/2003 din 17 noiembrie 2003. Beneficiarii trebuiau să informeze ICEX cu privire la subvențiile viitoare. În conformitate cu articolul 17 alineatul (3) litera (m), ICEX a fost nevoit să verifice compatibilitatea cu alte ajutoare primite pe baza acelorași cheltuieli eligibile. Autoritățile spaniole au furnizat un tabel care certifică faptul că ajutoarele *de minimis* acordate de ICO și ICEX din 2006 până în 2008 în sectorul textil și de îmbrăcăminte nu au depășit pragul de 200 000 EUR pe întreprindere, pe parcursul a trei exerciții fiscale.

Măsura 6

(51) Măsura a fost de ordin general, deși a vizat în special IMM-urile. Astfel, numai firmele cu mai puțin de 5 angajați au putut primi sume mai mari decât cele plătite în anul precedent la Fondul General pentru Securitate Socială. Alți beneficiari au putut recupera numai o parte din contribuția plătită pentru activitățile speciale de formare în cadrul exercițiului financiar curent. Conform autorităților spaniole, intensitatea ajutorului a fost 11,3 % pentru IMM-uri și 20 % pentru întreprinderile mari. Bugetul planificat a fost de 50 000 EUR pe an.

(52) Până la 13 ianuarie 2008, o singură întreprindere a fost selectată pentru această măsură. Autoritățile spaniole au confirmat că, în conformitate cu Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvare și restructurare [2], întreprinderile aflate în dificultate au fost excluse din această schemă.

Măsura 7

(53) Autoritățile spaniole au subliniat că firmele erau eligibile numai dacă lucrătorii acestora cu vârste de peste 55 de ani aveau o vechime de cel puțin 5 ani în cadrul întreprinderii, ceea ce reducea eligibilitatea cu aproximativ 50 %. Majoritatea beneficiarilor (53 %) erau femei, 76 % erau slab calificați și aveau o formare limitată, ceea ce le reducea posibilitatea de a obține un nou loc de muncă.

(54) Autoritățile spaniole au subliniat că articolul 137 alineatul (1) și articolul 4 din Tratatul CE acordau statelor membre autonomie în domeniul securității sociale.

[1] JO C 14, 19.1.2008, p. 6.

[2] Liniile directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO C 244, 1.10.2004, p. 2).

(55) Până la 1 ianuarie 2008, 6 313 de lucrători din 2 015 firme beneficiaseră de schemă, ceea ce corespunde unui procent de 16,6 % din firme și 4,5 % din lucrătorii sectorului. 56 % din întreprinderile au beneficiat de măsură numai pentru un lucrător, 30 % pentru 2, 3 sau 4 lucrători și 13 % pentru un interval între 5 și 30 de lucrători; numai 1 % din întreprinderi au beneficiat de măsură pentru mai mult de 30 de lucrători. 1 428 de întreprinderi au obținut subvenții mai mici de 500 EUR. Bugetul pentru această măsură a fost de 15 milioane EUR pe an. Ajutorul mediu per lucrător cu vârsta între 55-58 de ani a fost de 151EUR/lună, ceea ce corespunde unei intensități de 8,3 % din costurile cu forța de muncă. Ajutorul pentru lucrătorii cu vârsta de 59 de ani a atins 44 EUR/lună, adică 2,6 % din costurile cu forța de muncă. Numai 5,2 % din lucrătorii din sector au fost eligibili pentru această măsură. Impactul mediu pentru o întreprindere a fost de 0,3 % din costurile acesteia cu forța de muncă.

(56) În ciuda numelui, aceasta nu a fost o măsură care vizează menținerea ocupării forței de muncă, ci o alternativă la pensionarea anticipată. Autoritățile spaniole au menționat, de asemenea, că suma de 151 EUR/lună a reprezentat un stimulent suficient pentru păstrarea lucrătorului în mod oficial față de angajarea acestuia fără a fi declarat oficial.

(57) Măsura a putut fi aplicată industriei fibrelor sintetice dacă întreprinderea își avea activitatea principală în sectorul textil și dacă era inclusă în cadrul negocierilor colective din sectorul produselor textile și de îmbrăcăminte, și nu în industria chimică. În consecință, exista o posibilitate redusă ca acești producători de fibre sintetice să beneficieze de măsura în cauză.

Măsura 8

(58) Prin scrisoarea din 17 septembrie 2008, autoritățile spaniole au confirmat că aceasta era o măsură generală și că nu se acordaseră amânări de impozite întreprinderilor din sectorul textil din cadrul planului privind industria textilă.

(59) La 21 octombrie 2008 autoritățile spaniole au confirmat că, în cazul puțin probabil de solicitare de scutire privind obligația de garantare sub forma amânării de impozite din partea unei întreprinderi din sectorul textil sau de îmbrăcăminte, solicitarea va fi evaluată pe baza legislației generale și nu pe baza planului privind industria textilă.

(60) În sfârșit, autoritățile spaniole s-au angajat să respecte legislația comunitară privind combinarea măsurilor *de minimis*.

5. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

(61) Comisia a primit observații de la două părți interesate, care au dorit să-și păstreze anonimatul.

(62) Primul set de observații respingea ajutorul de stat sectorial pentru industria textilă pentru că denatura concurența. Autorii au susținut poziția Comisiei privind decizia de inițiere a procedurii și au subliniat că planul privind industria textilă nu stabilea limite aferente subvențiilor pe care le putea primi fiecare întreprindere. Justificările prezentate de autoritățile spaniole au fost insuficiente. Ajutorul pentru C&D a fost util, dar ar trebui limitat la IMM-uri. Ajutorul de stat pentru imobilizări necorporale ar trebui respins pentru că poate fi foarte ușor utilizat în alte scopuri. De asemenea, cu toate că măsurile de formare pentru lucrătorii concediați din industria textilă au favorizat acești lucrători, acordarea unei reduceri de 80 % din contribuțiile la asigurările sociale ar fi avantajat numai în mod indirect salariații și acest lucru nu a fost acceptabil. Dacă întreprinderile din domeniul textil ar fi avut mai multe avantaje decât alte sectoare în ceea ce privește plățile eșalonate ale datoriilor la asigurările sociale, aceasta ar constitui ajutor de stat ilegal.

(63) Celelalte observații se refereau la prețurile foarte mici ale produselor Geotexan pe piața spaniolă, care s-ar putea datora punerii în aplicare a planului spaniol privind industria textilă.

6. RĂSPUNSUL SPANIEI CU PRIVIRE LA OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

(64) Autoritățile spaniole au afirmat că, în decizia de inițiere a procedurii, Comisia nu a clasificat măsurile ca ajutor de stat, ci a menționat numai această posibilitate. Spania a menționat, de asemenea, că subvenția de formare pentru întreprinderile cu 50-249 de salariați a crescut cu 20 %, și nu cu 80 %. Intensitatea respecta limitele stabilite la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 68/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele pentru formare [1]. Mai mult, beneficiarul măsurii de formare era lucrătorul, care putea rămâne în cadrul întreprinderii, sau își putea îmbunătăți pregătirea în scopul obținerii unui alt loc de muncă.

(65) În ceea ce privește a doua observație, autoritățile spaniole au explicat că acuzațiile au fost prezentate târziu și fără probe. Obiectivul planului privind industria textilă era de a ajuta întreprinderile din sector să se adapteze la liberalizarea pieței și nu acela de a favoriza o anumită întreprindere. În acest sens, Geotexan a fost creată în 2004. În conformitate cu criteriile de eligibilitate pentru menținerea angajaților în vârstă la locul de muncă, aceștia trebuiau să aibă o vechime în întreprindere de peste cinci ani, ceea ce nu era posibil în acest caz. Nu există nicio probă potrivit căreia Geotexan ar fi beneficiat de măsurile privind ajutorul pentru formare profesională. În orice caz, ar fi primit o subvenție de 970EUR/an, ceea ce nu ar fi un factor decisiv în dezvoltarea unei politici de preț agresive.

(66) Pe scurt, observațiile nu conțineau fapte sau motive juridice noi și au fost prezentate în termeni generali, fără niciun fel de dovezi. De aceea, nu ar trebui să se țină seama de acestea.

[1] JO L 10, 13.1.2001, p. 20.

7. EVALUARE

7.1. Caracterul de ajutor de stat al măsurilor

(67) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de stat sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

(68) Conform autorităților spaniole, *măsura 3* nu a fost aplicată: subvenția dobânzii de 0,5 % nu a fost acordată, iar finanțarea s-a bazat pe condiții normale de piață. Comisia a solicitat autorităților spaniole informații privind ratele dobânzii aplicate efectiv celor zece beneficiari. Autoritățile spaniole au răspuns la 13 martie 2009. Rata dobânzii a fost inferioară celei mai mici rate de referință a anului în numai două cazuri (un împrumut de 300 000 EUR și altul de 100 000 EUR la o rată a dobânzii de 4,114 % în 2007, când cea mai mică rată de referință a fost de 4,62 %). Având în vedere diferența nesemnificativă dintre cele două rate, Comisia trebuie să concluzioneze că ajutorul de stat ar fi fost atât de mic încât s-ar fi situat sub pragul *de minimis*. Autoritățile spaniole s-au angajat să nu aplice această măsură până la expirarea planului. În aceste circumstanțe, Comisia a trebuit să concluzioneze că valoarea ajutorului s-a situat sub pragul *de minimis*, excluzându-se astfel chestiunea ajutorului de stat.

(69) În ceea ce privește *măsurile 4 și 5*, autoritățile spaniole susțin că acestea respectau regulamentul *de minimis* al Comisiei și, în consecință, nu constituie ajutor de stat. Astfel, Comisia trebuie să analizeze dacă aceste condiții din regulamentului *de minimis* au fost îndeplinite.

(70) În ceea ce privește *măsura 4*, autoritățile spaniole au oferit dovezi privind respectarea regulamentul *de minimis* în trecut și s-au angajat sa-l respecte și în viitor. De asemenea, au adus asigurări cu privire la respectarea noii comunicări privind stabilirea ratelor de referință începând din 1 iulie 2008.

(71) În ceea ce privește *măsura 5*, regulamentul *de minimis* exclude ajutorul pentru promovarea exporturilor. În general, ajutorul pentru export este definit, în mod tradițional, la articolul 1 litera (d) ca fiind „ajutoare legate direct de cantitățile exportate, de înființarea și funcționarea unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export”. Regulamentul *de minimis* precizează în continuare, în considerentul 6, că „ajutoarele destinate acoperirii costurilor de participare la târguri comerciale sau a costurilor studiilor sau serviciilor de consultanță necesare pentru lansarea unui produs nou sau existent pe o piață nouă, nu constituie, în mod normal, ajutoare la export”. Astfel, dacă se acordă ajutor pentru participarea în grup la târguri comerciale, acesta intră sub incidența regulamentului *de minimis* [1]. Prin scrisoarea din 30 mai 2008 autoritățile spaniole au confirmat faptul că măsura viza încurajarea firmelor care nu desfășurau activități de export să participe la târgurile internaționale. Astfel, această condiție a fost îndeplinită. Ajutorul pentru crearea de infrastructuri de informații prin portaluri de Internet nu constituie ajutoare pentru export, intrând astfel sub incidența regulamentului *de minimis*. În sfârșit, prestarea de servicii de consultanță în scopul îmbunătățirii potențialului de export al întreprinderilor este prevăzută de regulamentul *de minimis*, nefiind astfel inclusă în definiția ajutoarelor pentru export.

(72) Cu toate acestea, Comisia are în continuare îndoieli cu privire la respectarea în trecut a regulamentului *de minimis*, de către autoritățile spaniole. În consecință a solicitat autorităților spaniole să demonstreze, în baza articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul de minimis, că acesta a fost respectat în trecut, în ceea ce privește *măsurile 4 și 5*. Comisia a solicitat, de asemenea, autorităților spaniole să își asume respectarea regulamentului pe viitor, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1). Aceasta însemna că plafonul de 200 000 EUR pe întreprindere a fost respectat în toate cele trei exerciții fiscale, în special în ceea ce privește combinarea cu alte măsuri din planul privind industria textilă, pe baza acelorași cheltuieli eligibile. Astfel cum s-a menționat deja la considerentul 47, autoritățile spaniole au oferit dovezi privind respectarea regulamentul *de minimis* în trecut și s-au angajat sa-l respecte și în viitor. În consecință, *măsurile 4 și 5* nu constituie ajutor de stat.

(73) *Măsura 8* este o măsură acordată de legislația spaniolă care, potrivit autorităților spaniole, nu au fost aplicată niciodată în cadrul planului privind industria textilă. Dacă o întreprindere solicita o amânare la plata impozitelor în viitor, autoritățile spaniole aplicau normele generale și nu această măsură. Nu a fost cazul unui ajutor de stat deoarece *măsura 8* nu s-a aplicat.

(74) *Măsurile 1, 2, 6 și 7* au fost acordate prin resurse de stat. Aceste măsuri par să ofere un avantaj selectiv mai bun întreprinderilor din sectorul produselor textile și de îmbrăcăminte, față de condițiile aplicate în cadrul normelor generale și astfel par să favorizeze aceste întreprinderi. Există comerț intensiv în sectorul produselor textile și de îmbrăcăminte, aceste măsuri putând afecta astfel comerțul între statele membre. În consecință, aceste măsuri constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat.

[1] A se vedea, de asemenea, Decizia Comisiei C 89/01 din 24 septembrie 2002 privind o schemă de ajutoare pe care urmează să o pună în aplicare Republica Federală Germania – Orientări privind sprijinul acordat IMM-urilor – îmbunătățirea eficienței întreprinderilor din Saxonia (JO L 91, 8.4.2003, p. 13), și în special considerentul 72 („ajutoarele destinate acoperirii costurilor de participare la târguri comerciale sau a costurilor studiilor sau serviciilor de consultanță necesare pentru lansarea unui produs nou sau existent pe o piață nouă […], nu constituie, în mod normal, ajutoare la export”).

7.2. **Compatibilitatea cu piața comună**

Măsurile 1 și 2

(75) În ceea ce privește *măsura 1*, Comisia a concluzionat că schema de ajutor aprobată N 415/2004 se aplică doar în cazul întreprinderilor mari și al activităților de cercetare și dezvoltare eligibile: costurile de personal, instrumentele și echipamentele relevante, onorariile consultanților externi, costurile de funcționare și costurile suplimentare generale care rezultă din activitatea de cercetare. Bugetul s-a ridicat la 16 milioane EUR sub forma de subvenții și la 74,45 milioane EUR sub formă de împrumuturi subvenționate.

(76) Planul privind industria textilă menționează ca fiind eligibile următoarele proiecte pentru marile întreprinderi: proiectele de cercetare și dezvoltare, proiectele de diseminare a rezultatelor activităților și proiectelor de cercetare și dezvoltare și proiectele de inițiere și dezvoltare a acordurilor de cooperare între întreprinderi. Bugetul s-a ridicat la 12,5 milioane EUR sub forma de subvenții și la 51 milioane EUR sub formă de împrumuturi subvenționate.

(77) La 13 ianuarie 2008, autoritățile spaniole și-au reafirmat intenția de a respecta condițiile prevăzute de schemă. În acest temei, Comisia trebuie să concluzioneze că *măsura 1* referitoare la întreprinderile mari îndeplinește criteriile prevăzute de schemă.

(78) În ceea ce privește *măsura 1* pentru IMM-uri, care, conform planului privind industria textilă, constituie obiectul principal al acesteia, autoritățile spaniole au explicat că aceasta ar fi acoperită de schema de ajutor XS 50/2005. Obiectivele acesteia din urmă sunt promovarea proiectelor de cercetare în cadrul IMM-urilor, consolidarea cooperării între IMM-uri și organizațiile active în domeniul cercetării, precum și diseminarea rezultatelor din domeniul cercetării. În mod similar schemei anterioare, aceasta acoperă costurile de personal, instrumentele și echipamentele relevante, onorariile consultanților externi, costurile de funcționare și costurile suplimentare generale care rezultă din activitatea de cercetare, precum și investițiile în imobilizări corporale și necorporale și servicii de consultanță. Bugetul anual s-a ridicat la 22 de milioane EUR sub formă de subvenții și împrumuturi subvenționate.

(79) Proiectele eligibile din cadrul planului privind industria textilă au fost cele privind cercetarea și dezvoltarea, investițiile în imobilizările corporale și necorporale în vederea încorporării tehnologiilor avansate în cadrul proceselor de producție, proiectele de diseminare a rezultatelor activităților și proiectelor de cercetare și dezvoltare și proiectele de încheiere și dezvoltare a acordurilor de cooperare între întreprinderi.

(80) Conform opiniei Comisiei, *măsura 1* aplicabilă întreprinderilor mici și mijlocii îndeplinește criteriile prevăzute de schema de ajutor N 415/2004 deja aprobată, precum și criteriile schemei XS 50/2005.

(81) În ceea ce privește *măsura 2*, aceasta s-a bazat pe schema de ajutor aprobată N 101/2005, care a fost aplicată pentru perioada iunie - 1 noiembrie 2006. Obiectivul acestei scheme a fost de a stimula restructurarea zonelor industriale aflate în declin din regiunile asistate. Schema a fost deschisă tuturor întreprinderilor industriale care au investit în regiunile asistate, cu excepția sectoarelor cărbunelui, oțelului și fibrelor sintetice. Ajutoarele au fost acordate sub forma unor împrumuturi fără dobândă, pentru o durată de maxim 10 ani, cu o perioadă de grație de 5 ani. Bugetul planificat a fost de 400 de milioane EUR.

(82) Planul privind industria textilă îndeplinește criteriile de bază, cu excepția celui referitor la împrumuturile fără dobândă, care aveau o durată de maxim 15 ani și o perioadă de grație de 5 ani, în loc de o durată maximă de 10 ani, astfel cum prevede punctul 11 din schemă. După analizarea acestui punct, Comisia trebuie să își dea acordul, întrucât capitolul I 7.2 din ordinul ITC/3098/2006 menționează că durata maximă este de 10 ani, plus o perioadă de grație de 5 ani. Prin urmare, Comisia trebuie să concluzioneze că *măsura 2* îndeplinește criteriile prevăzute de schemă.

(83) La 3 iulie 2006, autoritățile spaniole au notificat din nou schema, pentru a se conforma noilor orientări generale privind ajutorul regional [1] (N 430/2007), iar la 26 ianuarie 2007 acestea au retras-o, pentru a respecta prevederile Regulamentului (CE) nr. 1628/2006 din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor naționale pentru investițiile regionale [2]. La 20 martie 2007 a fost adoptată schema XR/70/2007.

(84) În conformitate cu ordinul ITC/3098/2006 și ordinul ITC/643/2007, proiectele eligibile includeau: infrastructura tehnică, crearea parcurilor tehnologice, transferul cunoștințelor specializate, consolidarea și diversificarea economiei locale, crearea unor noi activități industriale, dezvoltarea unor sectoare mature și crearea și extinderea sectoarelor emergente. Industria fibrelor sintetice nu a fost eligibilă și măsura a fost calificată ca investiție inițială.

(85) Prin urmare, Comisia consideră că *măsura 2* îndeplinește criteriile prevăzute în schemele de ajutor aprobate N 101/2005 și XR/70/2007.

(86) De asemenea, autoritățile spaniole și-au luat angajamentul de a nu aplica măsurile după expirarea schemelor care stau la baza acestora. Prin urmare, Comisia consideră că *măsurile 1 și 2* erau acoperite de acele scheme și ar trebui să constituie, astfel, ajutor de stat compatibil.

[1] Orientările generale privind ajutoarele de stat cu destinație regională pentru 2007-2013 (JO C 54, 4.3.2006, p. 13).

[2] JO L 302, 1.11.2006, p. 29.

Măsura 6

(87) Comisia consideră că această măsură privind formarea specifică nu este acoperită nici de Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) [1] și nici de regulamentul anterior privind ajutoarele pentru formare, întrucât măsura nu privește „locuri de muncă noi", iar întreprinderile mari beneficiază, de asemenea, de aceasta.

(88) Prin urmare, Comisia trebuie să o analizeze direct în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din tratat, astfel că ajutoarele care vizează facilitarea dezvoltării anumitor activități pot fi considerate compatibile cu piața comună, în cazul în care acestea nu afectează în mod negativ condițiile de efectuare a comerțului într-o măsură care contravine interesului comun.

(89) Comisia va analiza compatibilitatea *măsurii 6* prin analogie [2] cu Regulamentul privind ajutoarele pentru formare între 2006 și 1 august 2008 și cu Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare din 29 august 2008 până la 31 decembrie 2008.

(90) Intensitatea ajutorului pentru formare specifică a fost 19,96 % pentru IMM-uri și 20 % pentru întreprinderile mari. Această intensitate a ajutorului este cu mult sub pragul de 35 % pe care Regulamentul privind ajutoarele pentru formare îl impune cu privire la ajutorul pentru formare și nivelul de 25 % impus de articolul 39 din Regulamentul general de exceptare pe categorii.

(91) În plus, sumele diferă cu puțin față de normele generale. Creșterea depinde de numărul de persoane angajate și de contribuția plătită la sistemul de asigurări sociale în anul anterior. Condițiile necesare pentru a beneficia de măsură erau foarte restrictive, întrucât întreprinderile trebuiau să elaboreze un plan care trebuia aprobat de către comitetul mixt (a se vedea considerentul 24).

(92) La 20 februarie 2009, în cadrul punctului I. 1.A c) din Planul privind industria textilă, autoritățile spaniole au confirmat că a fost deja luat în considerare efectul de stimulare suplimentar pentru întreprinderile mari, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. Astfel, a fost necesar ca întreprinderile solicitante să prezinte un plan de reconversie profesională serviciului public de ocupare a forței de muncă care să detalieze obiectivele de ocupare a forței de muncă și măsurile specifice. Serviciul public de ocupare a forței de muncă a verificat respectarea unuia sau mai multor cerințe ale articolului de mai sus din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. Acest plan a inclus un document care indică obiectivele în materie de productivitate și menținere a locurilor de muncă, precum și dimensiunea investiției în cauză. De asemenea, comitetul mixt a elaborat un raport cu privire la planul de reconversie profesională prezentat de fiecare companie sau grup de companii. Pe baza informațiilor prezentate în cadrul planului și raportului elaborat de către observatorii industriali, statele membre au verificat îndeplinirea criteriilor privind efectul stimulativ în cazul marilor întreprinderi.

(93) Comisia concluzionează că efectele ajutorului asupra concurenței și comerțului este foarte limitat. Prin urmare, Comisia consideră că măsura nu afectează în mod negativ condițiile de efectuare a comerțului într-o măsură care contravine interesului comun. Prin urmare, Comisia consideră această măsură compatibilă cu piața comună, în sensul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din tratat.

Măsura 7

(94) De asemenea, *măsura 7* este aplicată prin intermediul resurselor publice și pare să favorizeze sectorul. În ceea ce privește compatibilitatea, aceasta nu intră sub incidența articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) și nu face obiectul Regulamentului (CE) nr. 2204/2002 din 12 decembrie 2002 de aplicare a articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat pentru ocuparea forței de muncă [3], având în vedere că 37 dintr-un total de 11 544 de firme active în cadrul sectorului în 2007, erau mari întreprinderi și că măsura nu viza crearea de noi locuri de muncă. Prin urmare, această măsură este analizată în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) [4].

(95) Ajutoarele de stat sub forma subvențiilor salariale destinate să crească cererea pentru lucrătorii defavorizați „poate oferi stimulente suplimentare întreprinderilor pentru creșterea numărului de persoane angajate care fac parte din această categorie de lucrători". Având peste 50 ani, lucrătorii vizați intră în categoria lucrătorilor dezavantajați. 76 % dintre lucrătorii între 55 și 59 de ani aveau o pregătire și competențe scăzute, fapt ce a împiedicat transferul acestora în cadrul altor sectoare în eventualitatea concedierii. În ceea ce privește numărul lucrătorilor vizați, doar 10 215 din cei 123 574 de angajați în cadrul sectorului în 2008 aveau între 55 și 59 de ani și doar 6 700 lucrau în cadrul întreprinderii de mai mult de 5 ani și aveau contracte pe durată nedeterminată. Această cifră corespundea cu 5,2 % din totalul lucrătorilor din sector și intensitatea măsurii pentru fiecare companie era estimată la 0,3 % din costurile forței de muncă, aceasta situându-se cu mult sub pragul de 50 % din costurile eligibile prevăzute la articolul 40 din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare. De asemenea, impactul măsurii a fost limitat întrucât aceasta viza, în principal, microîntreprinderile (74 %) și pentru că valoarea ajutorului a fost minimă

[1] JO L 214, 9.8.2008, p. 3.
[2] A se vedea Decizia Comisiei din 2 iunie 2004 în cazul N 443/03, Al doilea circuit de apă, Belgia [C(2004) 1356 final].
[3] JO L 337, 13.12.2002, p. 3.
[4] A se vedea argumentele privind măsura A2 în cadrul Deciziei N 244/2008 – Programul spaniol privind sectoarele încălțămintei, tăbăcăriei și marochinăriei (JO C 52, 5.3.2009, p. 1).

(0,3 % din costurile forței de muncă). Cu toate că impactul financiar asupra companiei a fost minim, autoritățile spaniole susțin că măsura a oferit un stimulent de a păstra locurile de muncă ale angajaților în cauză pentru câțiva ani, în loc să fie concediați sau angajați fără forme legale. Prin urmare, se pare că ajutorul a fost necesar, proporțional și bine direcționat către grupul de vârstă al lucrătorilor dezavantajați.

(96) În ceea ce privește efectele negative ale ajutorului, trebuie remarcat faptul că măsura este concentrată doar pe sectorul textil și de îmbrăcăminte, o industrie în declin care a înregistrat pierderi ale forței de muncă de 40 % din 2001.

(97) După punerea în balanța a efectelor negative și pozitive, Comisia a concluzionat că ajutorul avea efecte pozitive prin faptul că stimula firmele – în special microîntreprinderile – să păstreze locurile de muncă ale lucrătorilor de peste 55 de ani (în loc să fie angajați fără forme legale) până când aceștia ating vârsta de 60 de ani, iar efectele de distorsionare a concurenței erau limitate datorită dimensiunii foarte reduse a ajutorului.

(98) Prin urmare, *măsura 7* este compatibilă cu piața comună și în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c), de promovare a cercetării științifice și un program de reindustrializare a sectorului textil și de îmbrăcăminte a făcut obiectul aprobării schemelor N 415/2004 și N 101/2005 și schemelor XS 50/2005 și XS 70/2007. Prin urmare, nu reprezintă ajutor de stat.

(2) *Măsurile 3, 4 și 5* menționate la considerentele 16-20 privind împrumuturile preferențiale acordate de ENISA pentru modernizarea IMM-urilor, împrumuturile cu o rată preferențială a dobânzii acordate de către ICO și promovarea exporturilor de către ICEX, nu depășesc pragul fixat în cadrul regulamentului *de minimis* și, prin urmare, nu constituie un ajutor de stat.

(3) Ajutorul acordat de Spania în temeiul *măsurilor 6 și 7*, menționate în considerentele 21-25, privind furnizarea de formare continuă lucrătorilor și menținerea locurilor de muncă ale lucrătorilor în vârstă din sectorul textil și de îmbrăcăminte, sunt compatibile cu piața comună în sensul articolului 87 alineatul (3) din tratat.

8. **CONCLUZIE**

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Ajutorul acordat de Spania în temeiul *măsurilor 1 și 2*, menționate în considerentele 11-15, care privește un program

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Spaniei.

Adoptată la Bruxelles, 24 martie 2009.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei